

Vastaaja: Portugalin tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut SEUT 63 artiklan ja ETA-sopimuksen 40 artiklan mukaisia velvoitteitaan, kun se on kantanut ulkomailla asuvien eläke-rahastojen saamista osingoista enemmän veroa kuin Portugalin alueella asuvien eläke-rahastojen saamista osingoista.
- Portugalin tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Veroetuksiin sovellettavan säännösten (Estatuto dos Benefícios Fiscais — EBF) ja oikeushenkilöiden tuloverolain (Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Coletivas — CIRC) säännösten nojalla Portugalin lainsäädännön mukaisesti perustetuille ja toimiville eläke-rahastoille maksettavat osingot vapautetaan kokonaan oikeushenkilöiden tuloverosta (IRC), kun taas ulkomailla asuville eläke-rahastoille maksettavista osingoista kannetaan IRC, jonka verokanta on 20:sta 10:een prosenttia riippuen Portugalin ja asuinvaltion välillä mahdollisesti solmitun kahdensivuisen sopimuksen olemassaolosta ja lausekkeista. Tämä IRC kannetaan lopullisena lähdeverona.

Portugalin verolainsäädännössä säädetty ulkomailla asuvia eläke-rahastoja syrjivä kohtelu tekee näiden rahastojen sijoituksista portugalilaisiin yrityksiin vähemmän kannattavia ja houkuttelevia. Kyseisen verojärjestelmä on tämän vuoksi SEUT 63 artiklassa ja ETA-sopimuksen 40 artiklassa kielletty rajoitus.

Ulkomailla asuvien eläke-rahastojen syrjivää kohtelua, joka vaikuttaa haitallisesti Euroopan unionin rahoitusmarkkinoiden kilpailukykyyn ja eläke-rahastojen sijoitusten tuottoon, ei voida oikeuttaa yhdelläkään Portugalin tasavallan esittämistä syistä.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) on esittänyt 2.12.2009 — Nokia Corporation v. Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

(Asia C-495/09)

(2010/C 37/26)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Nokia Corporation

Vastaaja: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Ennakkoratkaisukysymykset

”Voivatko sellaiset muut kuin yhteisötavarat, jotka on varustettu yhteisön tavaramerkillä, jotka ovat tullivalvonnassa jäsenvaltiossa ja joita kauttakuljetetaan kolmannesta valtiosta toiseen tällaiseen valtioon, olla asetuksen 1383/2003/EY⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja ”väärennettyjä tavaroita”, jos ei ole näyttöä siitä, että nämä tavarat saatetaan markkinoille Euroopan yhteisössä joko tullimenettelyn mukaisesti tai laittoman kierrättämisen myötä?”

⁽¹⁾ Tulliviranomaisten toimenpiteistä epäiltäessä tavaroiden loukkaavan tiettyjä teollis- ja tekijänoikeuksia sekä tiettyjä teollis- ja tekijänoikeuksia loukkaavien tavaroiden suhteen toteutettavista toimenpiteistä 22.7.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1383/2003, EUVL L 196, s. 7.

Kanne 2.12.2009 — Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-500/09)

(2010/C 37/27)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Lozano Palacios ja D. Triantafyllou)

Vastaaja: Helleenien tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 97/67/EY⁽¹⁾ (sellaisena kuin se on muutettuna) mukaisia velvoitteitaan eikä varsinkaan 9 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on jatkanut ministeriön 12.10.2005 tekemän päätöksen A1/44351/3608 soveltamista.

- Helleenien tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Helleenien tasavalta estää postipalvelujen vapauttamisen, jota tavoitellaan direktiivillä 97/67, jossa säädetään tähän liittyen avoimesta ja ilman syrjintää tapahtuvasta yleis- ja erityisvaltuutuksien myöntämisestä.

Kreikan lainsäädännössä edellytetään postinkuljetusajoneuvojen lupia myönnettäessä luvan saaneilta kuljettajilta, että ne itse ovat postinkuljetusyrityksiä, jotka on kirjattu asianomaiseen rekisteriin yleisvaltuutuksen haltijana. Tämä velvoittaa siihen, että postinkuljetusverkko järjestetään uudelleen täydellisesti, ja tekee mahdottomaksi sen, että päämiehenä olevat yritykset käyttävät franchising-yrityksiä, paitsi jos päämiehenä olevat yritykset mahdollisesti muuttuvat kuorma-autojen vuokrausyritykseksi, mikä aiheuttaa kuluja.

Lisäksi Kreikan lainsäädännössä sallitaan painavien lastien kuljetus ainoastaan tietyille hyötyajoneuvoille, jotka on varattu tietyille säännellyille ammatille, mikä estää muita yrityksiä tarjoamasta tätä samaa palvelua.

Helleenien tasavalta ei ole esittänyt riittäviä perusteluja näille rajoituksille.

(¹) EYVL L 15, 21.1.1998, s. 14.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 4.12.2009 — Lucy Stewart v. Secretary of State for Work and Pensions

(Asia C-503/09)

(2010/C 37/28)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Upper Tribunal

Pääasian asianosaisten

Valittaja: Lucy Stewart

Vastapuoli: Secretary of State for Work and Pensions

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko nuoruuden lyhytaikaisen työkyvyttömyyskorvauksen tyyppinen etuus asetuksessa N:o 1408/71 (¹) tarkoitettu sairausetuus vai työkyvyttömyysetuus?
2. Jos vastaus ensimmäiseen kysymykseen on, että tällaista etuutta on pidettävä sairausetuutena:
 - a) Onko hakijan äidin kaltainen henkilö, joka on eläkkeelle siirryttyään lopullisesti lakannut toimimasta palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana, kuitenkin 19 artiklassa tarkoitettu ”palkattu työntekijä”, koska hän on toiminut aiemmin palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana, vai onko häneen sovellettava 27–34 artiklan (eläkeläiset) säännöksiä?
 - b) Onko hakijan isän kaltainen henkilö, joka ei ole toiminut palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana vuoden 2001 jälkeen, kuitenkin 19 artiklassa tarkoitettu ”palkattu työntekijä”, koska hän on toiminut aiemmin palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana?
 - c) Onko hakijaa pidettävä 28 artiklassa tarkoitettuna ”eläkeläisenä” hänelle asetuksen N:o 1408/71 95 b artiklan mukaisesti myönnetyn etuuden perusteella siitä huolimatta, että: (i) kyseessä oleva hakija ei ole koskaan ollut asetuksen N:o 1408/71 1 artiklan a kohdassa tarkoitettu palkattu työntekijä; (ii) hakija ei ole saavuttanut valtion eläkeikää ja (iii) hakija kuuluu asetuksen N:o 1408/71 henkilölliseen soveltamisalaan ainoastaan perheenjäsenenä?
 - d) Jos kyse on eläkeläisestä, joka kuuluu asetuksen N:o 1408/71 28 artiklan soveltamisalaan, voiko hänen perheenjäsenensä, joka on koko ajan asunut tällaisen eläkeläisen kanssa samassa jäsenvaltiossa, hakea 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti, kun sitä luetaan yhdessä 29 artiklan kanssa, rahallista sairausetuutta 28 artiklan 2 kohdassa määritellyltä toimivaltaiselta laitokselta, jos tällainen etuus (mikäli se voidaan myöntää) maksetaan perheenjäsenelle (eikä eläkeläiselle)?
 - e) Mikäli (edellä a–d kohtaan annettujen vastausten perusteella) näin on, onko se, että sovelletaan kansallisessa sosiaaliturvalainsäädännössä säädettyä edellytystä, jonka mukaan ainoastaan henkilöt, jotka ovat tietyn ajanjakson kuluessa aiemmin oleskelleet toimivaltaisessa jäsenvaltiossa edellytyksenä olevan ajanjakson ajan, saavuttavat alun perin oikeuden sairausetuuksiin, sopuoinnussa asetuksen N:o 1408/71 19 ja/tai 28 artiklan säännösten kanssa?